

μυῦ κατὰ τὴν φεγγὰν τοῦ ὕδατος. Εὐρίσκειτο ἤδη ὑπὸ τὴν γέφυραν λαμβάνον ἐν ἀγνοίᾳ αὐτοῦ τὸ μέγα βῆμα τοῦ βεΐθρου, ὅτε βίφθεις εἰς βοήθειάν του ὁ κύων τοῦ ἀμαξήγου ἀρπάζει τὸν ἵππον ἐκ τοῦ στόματος· καὶ ἐκ τοῦ περιλαίμου καὶ τὸν ὁ δηγεῖ πρὸς τὴν προκυμαίαν, ὅπου κατῳρίωσαν νὰ τὸν ἀνασύρωσιν. Ἀκολούθως τὸ νοῆμον ζῶον ἤρξατο διατρέχον τὴν προκυμαίαν, δεικνύον σημεῖα ἀνησυχίας διὰ τὸν ἄλλον ἵππον, ὅστις κατεποντίσθη μετὰ τοῦ ἀμαξίου, χωρὶς οὐδὲν ἔχνος αὐτῶν νὰ ἀνευρεθῆ.

Οἱ Ἀγγλοὶ καὶ εἰς τὸν ἔρωτα ἀκόμη δὲν ἐνοοῦν νὰ πρᾶξιτοῦν τοῦ πρακτικοῦ πνεύματος των. Ἴδου περικοπὴ ἐπιστολῆς νέου Ἀγγλου πρὸς τὴν μνηστὴν του· «Ἐπιθυμῶ, φιλότιμη, νὰ μὴ μοῦ γράφῃς πλέον τόσον μακρὰς ἐπιστολάς. Συλλογίσου λοιπὸν τί θὰ συμβῆ ἐάν ποτε ἤθελες εὐρεθῆ εἰς τὴν ἀνάγκην νὰ κινήσῃς κατ' ἐμοῦ δίκην, ὡς διαλύσαντος τοὺς ἀρραβῶνας· θὰ γείνη χρεῖα νὰ ἀντιγραφῆ ἢ ἀλληλογραφία μας, καὶ τὸ δικαστήριον θὰ ἀπαιτήσῃ τέσσαρα φράγκα δι' ἕκαστον φύλλον ἑβδομήντα δύο γραμμῶν. Ὅσα συντομώτερα εἶνε αἱ ἐπιστολαί, τόσα εὐθηνότερα θὰ γλυτώσωμεν ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν δικαστῶν!»

Ἐν Νέξ Ὑόρκη κατασκευάζονται ἀπὸ τίνος χρόνου οἰκίαι τοιοῦτον διαστάσεων, οἷαι δὲν ἀπαντῶνται ἐν Εὐρώπῃ. Τὸ παρελθὸν ἔτος ἀνηγέρθησαν ἐν τῇ μεγάλῃ ἀμερικανικῇ πόλει οὐχὶ ὀλιγώτερα τῶν 2,200 κτιρίων στοιχίσαντα ὑπὲρ τὰ 115 ἑκατομμύρια φράγκα. Τοσοῦτον ἀκριθὰ κατήντησαν τὰ οἰκόπεδα, ὥστε εἰς τινὰ μέρη ἀναγκάζονται νὰ κατασκευάζωσιν οἰκίας φοβεροῦ ὕψους· ὑπάρχουσι τοικυῖται ἔχουσαι ἕως δεκατέσσαρα πατώματα, πρὸς εὐκολίαν δὲ τῶν ἐν αὐτοῖς κατοικούντων μεταχειρίζονται ἀντὶ κλιμάκων ἀνάβαθρα κρεμαστὰ, δι' ὧν ἀναβοκαταβαίνουν καὶ κυκλοφοροῦσιν οἱ κάτοικοι, ὡς τὸ πλῆθος ἐν ταῖς ὁδοῖς.

Κατὰ τὴν «Σφαῖραν» τοῦ Λονδίνου, ἰατρός τις τοῦ Manchester παρετήρησεν ὅτι τὰ ἀνθρώπινα κρανία ἀποβαίνουν ὁλονὲν μικρότερα εἰς τὰς Βρετανικὰς νήσους. Ὁ ἰατρὸς οὗτος στηρίζει τὴν γνώμην του εἰς ὅτι, εἰπὼν αὐτῷ πολλοὶ πιλοποιοὶ τοῦ Manchester, ὅτινες ἄπαντες παρετήρησαν ὅτι ἐξητοῦντο συχνότερον ἢ ἄλλοτε πῖλοι σθενέτεροι. Πρὸ εἰκοσιπενταετίας ἤρκει εἰς τοὺς πιλοποιοὺς νὰ ἔχωσιν ἐπὶ ἑκάστης δωδεκάδος ἓνα πῖλον τοῦ μικροτέρου πλάτους, ἤδη δὲ ἀπαιτεῖται νὰ ὑπάρχωσι τρεῖς ἢ τέσσαρες τοιοῦτοι ἐπὶ δώδεκα, ἐξ οὗ ἔπεται ὅτι τὸ μέγεθος τῆς κεφαλῆς τῶν ἐφήβων κατοίκων τοῦ Manchester ὑπέστη σμίκρυνσιν. Ὁ δημοσιεύων τὰς πληροφορίας ταύτας ἰατρὸς φρονεῖ ὅτι ἡ σμίκρυνσις αὕτη προέρχεται ἐκ τῶν ὑπερβολικῶν ἔργων, εἰς ἃ ὑποβάλλουσι τὰ παιδιὰ ἐν τοῖς σχολείοις.

Κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τοῦ ἐπὶ τῆς μεταναστεύσεως τμήματος ἐν Νέξ Ὑόρκη ὁ ἀριθ-

μὸς τῶν εἰς Ἀμερικὴν ἐρχομένων μεταναστῶν κατὰ τὸ τρέχον ἔτος θέλει ἀνέλθει εἰς ἡμισὺ περίπου ἑκατομμύριον ψυχῶν. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ὁ ἀριθμὸς τῶν μεταναστατῶν συνεποσώθη εἰς 327,000 ἀνθρώπων, ὧν ὑπὲρ τὰς 104,000 ἦσαν Γερμανοὶ, ὑπὲρ τὰς 66,000 Ἴρλανδοί, περὶ τὰς 34,000 Ἀγγλοὶ καὶ 35,000 Σουηδοί. Τὰ μέχρι τοῦδε ἐξαγόμενα τοῦ τρέχοντος ἔτους δεικνύουσιν ὅτι ἐπῆλθεν ἐλάττωσις μὲν εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν Ἴρλανδῶν, αὐξήσις δὲ εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν Γερμανῶν κατὰ τοὺς 4 πρώτους μῆνας τοῦ ἔτους. Κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος ἐκ τῶν ἀφικουμένων 80,000 ἀνθρώπων μέχρι Μαΐου ἦσαν 23,000 Γερμανοί, 17,000 Ἴρλανδοί, 11,000 Ἀγγλοὶ, 9,000 Σουηδοί. Εἰς τὸ αὐτὸ χρονικὸν διάστημα τοῦ ἔτους τούτου ἀφίκοντο εἰς Ἀμερικὴν 53,000 Γερμανοί, 11,000 Ἴρλανδοί, 10,000 Ἀγγλοὶ καὶ 4,000 Σουηδοί ἐπὶ τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν μεταναστῶν, οἵτινες συνεποσώθησαν εἰς 109,000.

Εἰς ἈΝΑΓΝΩΣΤΗ

ΜΙΑ ΣΥΜΒΟΥΛΗ ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

Ὅπως διακρίνωμεν τὰ πρόσφατα ὠὰ ἀπὸ τῶν μὴ τοιούτων μεταχειριζόμεθα συνήθως τὸ γνωστὸν μέσον τοῦ νὰ παρουσιάζωμεν αὐτὰ ἀπέναντι τοῦ φωτός· καὶ ἂν μὲν τὸ ὠὸν φαίνεται καθάρων καὶ διαφανές, ἀπόδειξις ὅτι εἶνε νοπῶν· τάνάπαλιν δὲ τόσον εἶνε παλαιότερον, ὅσον φαίνεται σκοτεινότερον.

Ἐπάρχει δὲ καὶ ἄλλο μέσον οὐχ ἥττον ἀσφαλές πρὸς διάκρισιν τῶν νοπῶν ὠῶν, ὅπερ βασιζέται ἐπὶ τῆς βαθμιαίας ἐλαττώσεως τοῦ βάρους αὐτῶν καθ' ὅσον παλαιόνουν. Ἡ ἐλάττωσις αὕτη προέρχεται ἐκ τοῦ ὅτι τὸ ὑγρὸν τοῦ ὠοῦ ἐξατμίζεται κατὰ μικρὸν διὰ τῶν πόρων τοῦ κελύφους, καὶ ἀντικαθίσταται δι' ἴσης ποσότητος ἀέρος εἰσερχομένου διὰ τῶν αὐτῶν πόρων. Τὸ περὶ οὗ ὁ λόγος μέσον εἶνε τὸ ἐπόμενον·

Ἐντὸς ἀγγείου ἔχοντος ἰσάνων βάθος διαλύομεν 150 γραμμάρια κοινοῦ ἁλματος εἰς μίαν λίτρον ὕδατος συνήθους θερμοκρασίας. Εἰς τὴν διάλυσιν ταύτην ἐὰν εὐβάλωμεν τὸ κατ' αὐτὴν ἐκείνην τὴν ἡμέραν τεχθὲν ὠὸν, θὰ ἴδωμεν αὐτὸ νὰ κατέλθῃ εἰς τὸν πυθμένα τοῦ δοχείου. Τὸ τεχθὲν τὴν πρότεράϊαν δὲν κατέρχεται ἀκριβῶς μέχρι τοῦ πυθμένος, ἀλλὰ μένει μετέωρον ἐν τῷ ὑγρῷ εἰς τὰ κατώτερα στρώματα. Ἐὰν τὸ ὠὸν εἶνε τριῶν ἡμερῶν, μένει εἰς τὰ ἀνώτερα στρώματα τοῦ δοχείου, πάντοτε ὅμως ὑπὸ τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὑγροῦ, ἥτοι ὅλον ἐν τῷ ὕδατι. Ἄν δὲ τὸ ὠὸν ἔχῃ ἡλικίαν ἀνωτέραν τριῶν ἡμερῶν, μένει ἐπιπλέον εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος, τείνον νὰ ἀνυψωθῆ τόσῳ μᾶλλον, ὅσα πλειότεραι ἡμέραι παρήλθον ἀφ' οὗτο ἐτέχθη.

Τὸ μέσον τοῦτο εἶνε καὶ ἀσφαλές καὶ εὐκόλον νὰ ἐκτελεσθῆ.